

VLAAMSE VRIENDENKRING IN ROANDA-OEROENDI, waren werkzaam in de grote centra met uitlopers in het binnenland.

De eerste vriendenkring, opgericht in 1947 in Elisabethstad was geïnspireerd door de Vlaamse Club in Brussel. Daarna volgden kringen in Leopoldstad (1948) en nog later Coquilhatstad, Stanleystad, Bunia, Bukavu, Albertstad, Jadostad, Kolwezi, Kamina, Luluaburg en Matadi, alle in Kongo, en Usumbura en Kigali in Ruanda-Urundi.

De kringen hadden een cultureel en recreatief karakter met voordracht-, muziek- en toneelavonden, gezelschapsfeesten en studiebijeenkomsten, tentoonstellingen, volksdans en bibliotheek. Ze zetten zich in voor de gelijkberechtiging van het Nederlands in de kolonie en voor onderwijs in eigen taal. Enkele hadden een eigen informatie- en opinieblad. Om hun invloed te versterken werd in 1958 besloten de kringen in een federatie onder te brengen, doch de gebeurtenissen van 1959-1960 hebben de uitvoering van dit voornemen verhinderd.

Na de onafhankelijkheid van de gebieden in 1960 respectievelijk 1962 was de hoofdbekommernis het behoud van het Nederlandstalig onderwijs. Maar de gedwongen uittocht van de meeste landgenoten betekende het einde van de Vlaamse vriendenkringen.

LITERATUUR: A. Verthé, *Vlamingen in Kongo*, 1959; – id., *Vlaanderen in de Wereld*, II, 1974.

ARTHUR VERTHÉ